

בנינים שותפות

„גדוד בניני השפה“

אותו יהודי טוב מראל"צ —
כמדומני, בניצבי — ישב עמי בשן
זה ברכבת בין לוד וראשיהעין וספר
מעשה שלם.

— תאר בנפשך — הוא אומר
כותך צער — בשבוע זה הודתה
מבית-הספר מלאה שמחה : „אבא
אתה יודע ? היום היה לי „מזל נורא“
שעורי היה טוב מאד — רק „שלי
שגיאות“ !

עודנה מדברת והנה הופיע
הקטן בצעקה : „אבא, הבט ! ה„רג'
רה“ (הכר) נשברה !“

באותה שעה החלטתי להעמיק
לגדוד בניני השפה ולהגן עליה
בהיות כי אם בבית... מה עשיתי
נטלתי את קופסת הקה"ק מעל הקי
העמדתיה על השלחן, קראתי לאספה אח
כל בני-ביתי והכרזתי : להוי ידוע לכם
כי ממחר בבוקר ואילך, מי שיוציא
מפיו שגיאה אחת בעברית, ישלם לקופה,
בן ברגע, קנס של מיל אחד — מיל
תחת מלה !

וכדי לתת תוקף וצורה רשמית לה
לטה זו, בהרצו-מיר-בועד של גדוד בני
השפה : אני, כלובן היר"ר, — אשר
— המפקחת, בתי — המזכירה, ובני
— הגזבר, הוצאתי בניני את סרטי
„גדוד בניני השפה“ השלורים בקופסת
והכרזתי יום סרט בביתי.

הבוקר אור, ובחדר-הילדים רע
והמולה.

— א—מ—א ! — צועקת הבת
— האם לא ראת את ה„לייבעלעך
שלי ?

— גברתי-המזכירה, אמרתי לה
בהנישי לפניה את הקופסה — כאתי
להזכיר לך, בני אצלנו אין לייבעלעך, אלא
ח ז י ה. בבקשה — מיל אחד...

והנה הקול קול יעקב בני :

— אבא כמה השעה ?

— „מה אמרת ? ! — שאלתי

בחררה — „כמה השעה“ ? ! — הרי

תפשתי אותך... אתה ה ו ו צ ח של...

השפה ! „מה השעה ?“ אומרים, הן,

בני, מיל לקופסה... נו, מהר !“

בקצרה המלים המשובשות עפו מן

הפה והמילים עפו אל פי הקופסה.

בשעת הצהרים — היה זה ביום

הששי, — כך מספר לי היהודי שלי

מראל"צ, פונה אלי הילד בבקשה, כרגיל,

לתת לו כסף לקנות „פאפיטעס“, לכבוד

שבת.

— הא לך כסף, והקנה ג ר ע

נ י מ, ולע"ע תשלשל לקופה את

הקנס.

אחר המקרה הזה נתפכו פני כל

חברי הגדוד בביתי לרציניים, כנראה,

מהשבה את נקבעה במוחם : לשמור

מכל משמר לכל נכסא חסי-שלום, מלה

זרה.

ואולם הקופסה לחוד גבמציאות

לחוד.

כלנו, מסובים אל-השלחן בחדר

האוכל, — „תני לי, אבא, עוד מעט

„בורשט“, — לא „בורשט“ אלא

ח מ י צ ה, מגיש הגזבר את הקופסה

לאחותו המחמיצה את פניה, — „אבא

האם תעשי למחר „קוגעל עם לופשין ?“

— „פשטידא באטריות“, לעוזל

מעיר היו"ר לבנו ומורה לוא באצבע על

הקופסה, בינתים הגיעה הסעודה

לסופת, והאם מבקשת מבהת להביא את

ה„קוימפוט“ העומד בתוך ה„לופטשאפער

לע“, — והקופסה עושה הקפות פסבוב

לשלחן וממלאה כרסה אנורות ומילים.

מה אומר ? — סר האבנוי ממני

ומתוך כעס אמרתי לילדי :

— יאלללה ! ילדים לבו א

חדרכם להבין את השעורים.

שניהם התנפלו עלי כעיט

אפרוח :

— הא, הא ! תפשו אות

סו"ס ! — ה ב ה, אדוני היו"ר, של

של במחילה לקופסה מיל אחד !...

— „אם נמשיך — הוא מסיים

הם ושלום ב„טומפו“ (עוד מיל אחד)

כזה, נוכל לרשום בקרוב את תנח

שלנו בספר הזהב...

לקוי המת לקוי לבנה

ועוד לקוי

מספרים כי המיור ב. מת"א חידוע

היטב בהכתו הגדולה לעיר העברית הרא

שונה, וביחוד לנוער הספורטיבי שלה

פנה לפני זמן-מה למחלקת האסטרונומית

הממלכתית בלונדון ובקש ממנה להודיעו

על ה ז מ ן ה מ ד ו י ק של לקוי-

החמה בת"א ביום 21 לה"ו. לא עברו

ימים מועטים, והמיור החביב קבל תשר

בה קצרה וברורה מהמלחקה האסטרו-

נומית בעיר הכורה שנהירין לה שבילי

דרקיעא הרבה יותר משבילי דארעא

דישראל, כי עיר המכונה „תל-אביב“

(הסוף בסוף הקודם)